

„Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky.“

(Žid.13:8)

OBĚŽNÝ DOPIS

Prosinec 1999

Srdečně Vás všechny na blízku a v dále, na východu a na západě, na jihu a na severu zdravím v tom drahém jménu našeho Pána Ježíše Krista slo-
vem z 1. Tim. 1:12:

„Protož děkuji tomu, kterýž mne zmocnil, Kristu Ježíši Pánu našemu, že mne za věrného soudil, aby mne v službě té postavil.“

Do Své služby ve Své Církvi On postavil i mne. Bylo to Jeho rozhodnutí; mne se nikdo netázal, jenom pověřil. Můj vztah k bratru Branhamovi je takový jako Timotea k Pavlovi. Timoteus měl to, co Pavel učil, svěřit jiným bratřím, kteří tím nabyli schopností zase vyučovat jiné (2. Tim. 2). Přitom se jedná vždy o to čisté, zdravé učení – o Slovo Boží. Kladl mu na srdce: *„Ale ty zůstávej v tom, čemužs se naučil, a cožť jest svěřeno, věda, od kohos se naučil, a že od dětinství svatá písma znáš, kteráž tě mohou moudrého učiniti k spasení skrze víru, kteráž jest v Kristu Ježíši.“* (2. Tim. 3:14–15). Protože stále ještě žijeme v biblických dnech a božský pořádek byl znovu nastolen, zcela a úplně to platí i na mě. V mém mládí to Bůh uspořádal tak, že jsem z vnitřní touhy už ve 12 letech četl Svaté Písmo. Zahloubal jsem se do Slova Božího a také jsem obdržel porozumění pro to, co jsem četl.

Ale než jsem se poprvé v roce 1955 v Karlsruhe (Německo) setkal s bratrem Branhamem, měl jsem o letnicích 1949, když mi bylo necelých 16 let, spásné prožití, jak je popsáno v Bibli. Hall Herrmann, kazatel z USA, v onen víkend sloužil ve sboru kazatele Pavla Raabeho v Hamburku. Po kázání bylo oznámeno, že všichni, kteří by chtěli být pokřtěni Duchem, měli by zůstat na modlitbu. Byl jsem mezi těmi asi 120 osobami. Krátce před půlnocí jsem prožil naplnění Duchem Svatým: Byl jsem přenesen do nádhery, hluboký pokoj, radost v Pánu a blaho mě naplnily a já jsem slavil Pána v mně cizím jazyku. Propukl ve mně pramen, který prýštil do věčného života, jak Pán řekl ženě u studny. Působení Ducha v onen večer bylo tak mocné, že všichni přítomní Boha prožili.

Nyní je tomu plných 50 let, že smím Pánu vědomě následovat. Od roku 1953 mi bylo uděleno zvěstovat Slovo. V těch 46 letech mi bylo dopřáno, že jsem směl svému Spasiteli skrze zvěstování na celém světě přivést mnoho duší. Pro mě je rok 1999 jako „sváteční památka“, milostivé a radostné léto. Nyní, na jeho konci, bych Vás všechny chtěl poprosit o to, abyste se mnou slavili věrnost Boží a děkovali věčně věrnému Bohu, že On ty Svě tak nádherně vede. „... jako svědkové na obloze hodnověrní“. (Žalm 89:38)

V mém životě víry bylo obzvláště požehnáno těch 10 let, ve kterých jsem směl znát bratra Brahama, až do roku 1965, kdy byl odvolán domů. Prožil jsem jeho shromáždění v Evropě a v USA, navštívil jsem jej dokonce v jeho domě. Měl jsem tu přednost jíst s ním u téhož stolu a jet s ním v jeho autě, které řídil. Od roku 1958 mi byla posílána do Německa všechna kázání, jež kázal v USA. Tak jsem pod jeho službou duchovně rostl a byl jsem stále aktuálně informován o tom, co Bůh činil.

Jako ten nejmenší mezi těmi, které Pán povolal a určil ke službě, směl jsem v prošlých desetiletích na celém světě podávat svědectví a zvěstovat celou radu Boží. Jako Pavel mohl říci, že slyšel hlas Pána v jeho židovské mateřštině a pověření spojené s posláním obdržel, tak jistě mohu já, Ewald Frank, před Bohem, Jeho svatými anděly a před všemi lidmi pravdivě svědčit, že jsem 2. dubna 1962 před rozedněním slyšel v německém jazyce všemocný, vše pronikající hlas Pána. Z úst toho, jemuž je dána všechna moc na nebi i na Zemi, jsem ve své mateřštině slyšel a obdržel pověření a poslání. Každé slovo Pán vyslovil důrazně, ano nápadně jasně. Co se týče tohoto prožití, rád beru Boha za svého svědka.

Od toho dne jsem byl poslušný nebeskému povolání, a cestoval jsem od města k městu, ze země do země a z kontinentu na kontinent, abych zvěstoval Slovo Boží a podával dál duchovní pokrm těm, kteří hladoví po tom, aby slyšeli Slovo Boží (Amos 8:11; Mat. 24:45). Nemohu a nechci zde zacházet na všechna nadpřirozená prožití. V průběhu let jsem hlas Pána slyšel ještě několikrát a obdržel jsem pokyny. Od Pána darovaná prožití mají pro mě osobně veliký význam. Jestliže vám některá sděluji, pak jen proto, aby se všechny upřímné děti Boží těšily z toho, že je Pán věrný a ještě dnes se projevuje, a aby Bohu za to vzdávaly čest.

Poslední prožití, které jsem měl 15. července 1999 okolo poledne v bulharském městě Varna u Černého moře, ve mně stále ještě působí.

Byl jsem přenesen do nádhery a viděl jsem něco jako jasně osvětlený sváteční sál ze slonoviny, ve kterém – a zase беру Boha za svého svědka – stál nebeský sbor a mohutně zpíval. Všichni hleděli do směru, odkud přicházelo světlo, a měli rovněž, trochu vzhůru předpažené ruce. V německém jazyce zpívali Žalm 34. Hlasy byly harmonické jako *jeden* mohutný hlas. Při 8. verši: „*Vojensky se klade anděl Páně okolo těch, kteříž se ho bojí, a zastává jich.*“ zpěv zesílil, hlasy se chvěly a jako refrén na konci verše zpívaly: „*A ANDĚL PÁNĚ JE NYNÍ ZDE.*“ To samé se opakovalo při verši 9: „*Okuste a vizte, jak dobrý jest Pán. Blahoslavený člověk, kterýž doufá v něho.*“ Po těchto slovech ještě mohutněji zpívali: „*ANO, PÁN JE NYNÍ ZDE...*“

Mně hned bylo nápadné, že Žalm zpívali podle Lutherova překladu, který znám z dřívějších let. Hned potom jsem napsal ta slova, která v překladu Mengeho zní trochu jinak. V nádhře jsou lidé všech řečí a národností, kteří budou Pána oslavovat (Zj. 5:9). Pamatuji si také na to, že těch devět slov z 1. Mojš. 3:17, která na mě ráno 16 června 1979 Bůh zvolal hněvivým hromovým hlasem, také bylo podle překladu Luthera. Z těch mnohých překladů Bible čtu převážně ten od Hermanna Mengeho.

Popsat dobromyslnost Boží, na to slova nestačí. ON je věrný a opravdový. Možná, že jsem musel projít tolik zkoušek kvůli tomu vysokému povolání. Nepřítel mě několikrát málem připravil o život. Došlo to až k malárii tropica, která podle posouzení lékařů znamenala mou smrt. Kdo jako já byl odložen do úmrtního pokoje a byl lékaři vzdán, ví, že se stal zázrak Boží. Opakovaně jsem slyšel, jak primář, prof. Dr. Becker, říkal svým spolupracovníkům: „Je pozdě!“ Ale Bůh je schopen přeměnit i ten nejhorší útok nepřítel na duši nebo tělo ve vítězství a požehnání. 3. ledna 1981, což vlastně měl být můj úmrtní den, jsem měl jedno z mých nejmohutnějších prožití, které se mi stalo trvajícím požehnáním.

Bylo to podruhé, že jsem byl vzat z těla, tentokrát jsem prožil vytržení. A zase беру Boha jako svého svědka. Viděl jsem vytrženou skupinu, jak byla vzata nahoru, a nacházel jsem se v první řadě. Všichni byli mladí, všichni byli bíle oblečení, dlouhé vlasy sester měly všechny barvy jako v při-

rozeném a visely jim rozpuštěné na zádech. Směl jsem nahlédnout do nádhery a viděl jsem svaté město tyčit se jako pyramidu. Světlo přicházelo ze špičky a plno lesku a záře pronikalo ohraničením, které vypadalo jako z křišťálu, a ozařovalo celou zemi.

Uprostřed všeho mého žalu, všech nedorozumění a zkoušek, všech útoků a stále nových pomluv mě Bůh vždy nanovo potěšil – On dodržel slovo a neodepřel mi Svou pomoc a věrnost a byl se mnou ve všech životních situacích. Jemu ke cti smím i v tom dosvědčit Jeho věrnost, že jsem v těch tisících kázání nezvěstoval nic, co bych musel opravovat. Byl jsem poslušný tomu, co mi Pán přikázal, když na mě v to ráno kolem 5 hodiny v Marseille ve Francii dvakrát po sobě rozkazujícím hlasem zavolał: „Můj služebníku, vstaň a čti 2. Tim. 4!“ Já jsem učinil, co mi bylo přikázáno, a četl jsem od verše 1 až do verše 5. Pak jsem znovu začal u 1. verše. U druhého verše jsem skrze přímé vnuknutí pochopil, co mi Pán chtěl říci. Důraz ležel na tomto: „**Kaž slovo Boží,**“ – to byla odpověď, a k tomu patří také: „*ponoukej v čas nebo ne v čas...!*“ Originální slovo zbavuje všechny výklady a vysvětlení platnosti.

Položil jsem svou Bibli na malý stolek, pozvedl jsem své ruce k Pánu a řekl jsem: „Jak jistě jsi mi, ó Pane, přikázal, abych četl toto místo ze Slova, tak jistě se smí kázat jenom Slovo. A jak jistě to, co těch sedm hlasů hromů ve Zjevení 10 hovořilo, nebylo napsáno jako Slovo Boží, tak jistě o tom nikdo ani nemůže kázat!“ Je přece psáno: „*Blahoslavený, kdož čte, i ti, kteříž slyší slova proroctví tohoto, a ostříhají toho, což napsáno jest v něm; nebo čas blízko jest.*“ (Zj. 1:3). Jak nám samotným Bohem bylo řečeno, jedná se o to, co je psáno. Pouze to můžeme číst, pouze to můžeme ostříhat, pouze to nám může být Bohem zjeveno. Všechny spekulace o tom, co není psáno, nejsou božského původu a způsobují jen zmatek. A přišel-li by anděl z nebe, aby oznámil tajemství sedmi hromů, musel bych i jeho odmítnout.

Jestliže bratři kážou svá zvláštní zjevení, je to přece zřejmé, že tím chtějí dosáhnout, aby jim následovali učedníci. Jestliže ale dokonce kladou nárok, že jenom ti se zúčastní vytržení, kteří věří jejich obzvláštním zjevením, pak je to rouhání.

Moje poslání je a zůstane, **kázat Slovo jak je psáno, a nést poselství této hodiny, zaslíbené a zjevené Slovo, do celého světa.** Jak se vůbec někdo může považovat za kazatele Slova, když zvěstuje věci, které ve Slově nejsou psané?

To říkám jako Slovo Páně: Hlasy sedmi hromů ze Zjevení 10 zazní přesně teprve tehdy, když Pán sestoupí k Izraeli jako anděl smlouvy – ani o hodinu dříve a ani o den později! Pak bude skutečností, že On jako původní majitel postaví Svoje nohy na zemi a moře. Tak je to psáno a tak tomu bude. Tak to řekl i bratr Branham 17. března 1963 při otevření pečeti ve svém kázání „*Přechod mezi sedmi církevními věky a sedmi pečetěmi*“: **„Jestli jste si toho všimli: to je Kristus. Ve Starém zákoně je nazýván ‚anděl smlouvy‘. Přichází nyní přímo k Židům, neboť Církev je dokončena ... Pamatujete si na anděla ve Zjevení 1? Je to totéž. Anděl znamená ‚posel‘. Tady je poslem pro Izrael. Církev byla vytržena. Je připravená na vytržení, když On přijde pro Svou Církev.“** (Úvod do sedmi pečetí) Nevěsta na Něj čeká jako na Ženicha a půjde s Ním k svatební hostině.

I v této poslední zvěsti se mnohé pokřivilo. Všichni, kteří chtěli něčím být, se dostali pod inspiraci nepřítel, čímž byl božský vliv zvěsti částečně zničen. Kdyby bratři ze severní Ameriky ponechali každé kázání bratra Branhama jak je, a nevytrhávali citáty ze souvislosti, aby z nich tvořili svá „zvláštní poselství“, všechny ty různé směry by vůbec neexistovaly. Stále platí: Jestliže nějaký bratr opustí Slovo, pak Bůh opustí jeho. ON je zavázán jenom Svému Slovu, ne výkladům. Kdo například učí a věří, že sedm ctností (2. Petr. 1), které byly a jsou vlastnosti Vykupitele a všech vykoupených, je teď těch sedm hromů, už duchovní orientaci ztratil.

Navzdory všemu Pán sám velikou mocí dokončí Své dílo. ON je vítězem z Golgoty. ON si vyvolal Nevěstu Slova, která se neposkvrní nanovo po tom, co byla omyta v krvi Beránka a očištěna v koupeli Slova a posvěcena v pravdě.

Co se mě týče, jsem určen ke zvěstování Slova a musím uznat, že zřejmě proto jsou útoky nepřítel tak ostře namířeny proti mně jako proti nikomu jinému na zemi. Před dvaceti lety, bylo to v roce 1979, když nepřítel proti mně postavil celé peklo, aby mě a dílo Boží zničil, daroval mi Pán

v nejtemnější hodině, krátce po spiknutí, pro útěchu slova z Iz. 54:15–17: „Aj, budouť nejedni bydliti s tebou, kteříž nejsou moji, ale kdož by bydleje s tebou, byl proti tobě, padne. Aj, já stvořil jsem kováře dýmajícího při ohni na uhlí, a vynášejícího nádobí k dílu svému, já také stvořil jsem zhoubce, aby hubil. Žádný nástroj proti tobě udělaný nepodaří se, a každý jazyk, povstávající proti tobě na soudu, potupíš. Toť jest dědictví služebníků Pána, a spravedlnost jejich ode mne, praví Pán.“

Obzvláště ti, kteří rozšiřují výklady, protože nejsou ve Slově, se tím významávají. Jak byli proroci Boží jako nosiči pravého slova pronásledování, kamenování a usmrcování, tak to bylo i s naším Pánem, s apoštolý, a je to i se mnou. Útoky jsou vždy namířené proti nositelům Slova, neboť tím stojí a padá božský vliv. Náš Pán nás ale utěšuje v kázání na hoře: „Blahoslavení budete, když vám zlořečiti budou a protivenství činiti, a mluvití všecko zlé o vás, lhouce pro Mne. Radujte se a veselte se, nebo odplata vaše hojná jest v nebesích. Takť zajisté protivili se prorokům, kteříž byli před vámi“. (Mat. 5:11–12). Tedy se z toho těšme, i když často se skoro nesnesitelnou bolestí.

Jsem přesvědčen o tom, že mi Pán dá až do konce sílu setrvat v Jeho Slově. S Pavlem mohu říci: „Vím, v koho věřím a tím jsem si jist...“, jak byl i apoštol. Proto uzavírám tuto část jeho svědectvím, které je i mým svědectvím: „... nebo vím, komu jsem uvěřil, a jist jsem tím, že mocen jest toho, což jsem u něho složil, ostržhati až do onoho dne. Mějž jistý příklad zdravých řečí, kteréž jsi slýchal ode mne, u víře a v lásce, kteráž jest v Kristu Ježíši. Výborného toho pokladu ostržtej, skrze Ducha svatého přebývajícího v nás.“ (2. Tim. 1:12b–14). Pán, který mne postavil do Svě služby, je věrný.

Izrael v proroctví

Návrat Židů do země jejich otců je jedno z nejdůležitějších zaslíbení pro konečný čas. Když budou naplněné všechny předpovědi Písma, obzvláště ty o fíkovníku, který obdrží život, měli by věřící pozvednout své hlavy, protože se jejich vykoupení blíží.

Jak stále znovu zjišťujeme z politických zpráv, měl by být mírový proces mezi Izraelem a Palestinci ukončen do září 2000. Přitom se snaží vyjedná-

vající strany také již o status pro Jeruzalém, který by se zavděčil oběma stranám.

Z hlediska biblického proroctví se při tom ale teď nejedná o smlouvu, jež bude uzavřena na sedm let, o které je řeč v Dan. 9:27. Nyní se konají regionální vyjednávání na základě smluv z Osla. Jako o úplně poslední se bude jednat o hlavní smlouvu. Řím/Vatikán se zapojí, neboť, vezmeme-li to přesně, pak se nebude jednat jenom o Jeruzalém samotný, pak půjde o horu Sión, což je chrámová hora. Jenom pomocí zprostředkování Vatikánu jako nejvyšší náboženské autority bude Židům dovoleno postavit chrám. Jeruzalém zůstane hlavním městem Izraele. Tři světová náboženství: Židovství, křesťanství a islám budou hledět na Jeruzalém jako na svůj původ.

Jak řekl bratr Branham, Nevěsta se uzavření této předpovězené smlouvy již nedožije: „**A v té době ten kníže uzavře smlouvu s národem Danielovým, tzn. se Židy. To se stane, když bude Nevěsta už vzata. Ona to nezažije ... Potom, co bude Církev-Nevěsta vzata, Řím a Židé mezi sebou uzavřou smlouvu.**« (Pečeti) Jestliže sledujeme aktuální vývoj na Blízkém východě, zjišťujeme, že nynější rozhovory a smlouvy slouží jako příprava ke konečné smlouvě s Izraelem. Pro Církev-Nevěstu to znamená toto: Čas je blízký, ano, přede dveřmi.

Zpráva z cesty

Rok 1999 vejde do spásných dějin jako obzvláště požehnaný. Ještě nikdy jsem během dvanácti měsíců neuskutečnil tolik cest a nehovořil jsem k tolika lidem jako v tomto roce. Bůh na celém světě otevřel nové dveře a působil, obzvláště na Dálném východě, v Jižní a Střední Americe až po Kubu a také v zemích východní Evropy, ano dokonce i na Sibiři a ještě 335 km východně od města Novosibirsk. Často přišly stovky, v některých zemích i tisíce do shromáždění.

V tomto roce jsem hovořil v 35 letničně-charizmatických shromážděních a obdržel jsem náhled do toho, co se tam skutečně děje. Přesto jsem i tam mohl nechat zaznít volání. I skrze 62 regionálních a národních televizních vysílání bylo osloveno mnoho lidí. To nám potvrzují zprávy v do-

pisech, faxech a e-mailech. Věrný Pán, Jehož národ je stále ještě všude roztroušen, otvírá srdce a dal nám tu možnost, dosáhnout v blízké budoucnosti z Islandu přes satelit 77 národů. Z Peru a Guatemaly můžeme také přes satelit sloužit 23 španělsky hovořícím zemím a z Anglie zbytek světa.

Se začátkem nového tisíciletí a na konci času milosti na nás čeká největší nasazení. Jsme ve velikém očekávání, neboť to nejlepší, opravdové znovunapravení, ještě přijde. Nyní máme možnost zvěstovat věčně platné evangelium celému světu na svědectví (Mat. 24:14, Zj. 14:6). Bůh se postaral i o to, že ovládám anglický jazyk, kterému se rozumí na celém světě a na místě se překládá do národních jazyků.

Z misijního centra v Krefeldu sloužíme mnohým věřícím ve více než 130 zemích literaturou, která se zde tiskne v 10 jazycích. Ve všech zemích jsou bratři, kteří setrvávají věrně na Slově Božím, kteří nekážou zvláštní učení a zvláštní zjevení, ale Slovo Boží, tak jak je psáno. A co není psáno, přenechávají Bohu.

Bratr Alexis Barilier ze Švýcarska pečuje o celou francouzsky hovořící Afriku, bratr Etienne Genton o italsky hovořící sourozence. Společně s bratrem Barilier již podnikl několik misijních cest. V jiných zemích jsou také bratři, kteří překládají a národu Božímu slouží čerstvým duchovním pokrmem.

Vám všem, kteří stojíte věrně k Pánu a k dílu Božímu, které ve Své radě dodnes zachoval, srdečně děkuji. Máte přímý podíl na tom, co Bůh současně činí. Jdeme se vzkříšeným a brzy se vrátivším Pánem a Spasitelem kupředu, až dojdeme od víry k vidění.

Momentálně podporujeme 59 misionářů a děl na celém světě. I za to Vám ve jménu Pána a v zastoupení těch v nouzi v Asii a Africe děkuji, že k tomu Vašimi modlitbami a dary přispíváte. Vaše odplata bude veliká. Jedni mohou dávat, druzí mohou jít, jedni se modlí, druzí kážou a tak Bůh činí Své dílo a dokonává Svou Církev.

Oznámení

Bude-li Bůh chtít, uložíme po každém prvním víkendu v Krefeldu souhrn shromáždění v angličtině na internet, takže mohou mít na tom podíl všichni sloužící bratři na celém světě a podávat dál.

Naši stránku v internetu naleznete pod adresou:

<http://www.freie-volksmission.de>

Prosím o prominutí, jestliže jsme eventuálně na dopisy neodpověděli a prosby nesplnili. Děláme, co můžeme, a často jsem až do půlnoci v kanceláři. Obzvláště z Asie a Afriky nám často chodí dopisy s prosbami za různými rodinnými účely. Ale je tomu prostě tak, že misijní peníze se smějí použít jen pro misi a ne pro soukromé účely.

Všem sloužícím bratrům a také všem, kteří věří, jak Písmo praví, přeji Boží pomoc, milost a moudrost, aby mohli Pánu věrně sloužit, až nás odvede domů. Když přijde Ženich, této Země se vůbec nedotkne. Mrtví, kteří v Kristu zesnuli, nejprve povstanou a ti kteří v Kristu žijí, budou v jednom okamžiku přeměněni a společně budeme vytrženi Pánu naproti. Tak je to psáno a tak se to i stane (1. Tes. 4:13–17, 1. Kor. 15:39–58).

Myslete na to: Pouze dokonalá láska tam vejde; jenom ti, kteří jsou opravdu připraveni, vejdou k svatební hostině. Věrný Pán nechť daruje všem zapečetění Duchem, což jest předpoklad pro naši přeměnu a vykoupení těla (Ef. 1:13, Ef. 4:30). Pán začal, On i dokončí ke dni Svého návratu. Bůh vám všem obzvláště žehnej v roce 2000. Zůstaňte strážliví ve všech věcech i v přirozeném oboru: v práci, v rodině atd. Vzpomínejte na mě ve Svých denních modlitbách.

Doufám, že nová brožura Vám bude k požehnání a upevní a zakotví Vás v pravé víře. Nechť je Vám všem dána úplná jistota. K rozdání je možno zaslat další exempláře.

V pověření Božím působící

Br. Frank

Bratr Frank po svém rozhovoru s panem Richardem von Weizsäckerem (třetí zleva), který byl deset let státní hlavou Spolkové republiky Německo. Přítomen byl také publicista Heinz Matthias (druhý zleva) a princ Philipp von Preussen (vpravo). Bratr Frank i v tom jde ve stopách Pavla, který podával svědectví před vysokými a nízkými.

Shromáždění 12. září 1999 v Mexiku

Bratr Frank při návštěvě 14. září v Dallasu, Texas, USA. Paní Fredy Lindsayová (84 let) vyprávěla, jak ona a její manžel, Gordon Lindsay, doprovázeli ve čtyřicátých a v padesátých letech bratra Branhama. Byla viditelně přemožená mocnou službou. V roce 1950 zveřejnil Rev. Gordon Lindsay známou knihu „William Branham – muž Bohem poslaný“.

Zvláštní shromáždění

Curych: shromáždění na ukončení roku s večerí Páně a s hostinou lásky se bude konat 26. prosince 1999 ve 14:00 hodin v Bílém sálu, Volkshaus, Helvetiaplatz.

V **Krefeldu** tento rok přejdeme všichni společně hostinou lásky do nového tisíciletí. Shromáždění se budou konat následovně:

Pátek 31. prosince 1999 v 19:30 h – první shromáždění

Neděle 2. ledna 2000 v 10:00 h – poslední shromáždění

Dá-li Bůh milost, zachováme v průběhu roku rytmus „prvních víkendů“ v Krefeldu a „poslední neděle“ v Curychu. Každý je k tomu srdečně zván.

Pro shromáždění v Krefeldu prosíme, jestliže to bude možné, abyste se předem ohlásili.

Freie Volksmission Krefeld

Postfach 905

D-47709 Krefeld

Svobodná lidová misie

informační kancelář

Doubecká 556

Jahodnice

Praha 9 – Kyje

CZ-198 00

tel. 02/703937

úř. hodiny: pondělí a středa 9 – 12 hod.